

„Hinni Isten szeretetében”

Életige

„Az Úr fenntartja a botladozót, és fölemeli, akit megaláztak.”

(Zsolt 144,14)

7

Isten Szeretet. Ennek a rendíthetetlen bizonyosságnak kell vezetnie életünket, akkor is, ha kételkedni kezdenénk a nagy természeti katasztrófák láttán; szembesülve az erőszakkal, amelyre az emberiség képes; vagy saját sikertelenségünket, bukásunkat, a bennünket érő fájdalmakat tapasztalva.

Isten mindig kimutatja irántunk való szeretetét. Itt van mellettünk, elkísér minket, és lépésről lépésre fenntart bennünket az élet próbatételeiben.

Időnként mindannyiunknak nehéz, fájdalmas helyzetekkel kell szembenéznünk – akár személyes életünkben, akár másokkal kapcsolatban –, és sokszor tehetetlenek érezzük magunkat.

Gyakran önzéssel és közömbösséggel kerülünk szembe, és az erőnket felülmúlni látszó események fegyverletételere kényszerítenek bennünket.

Mennyi fájdalommal kell szembenéznünk életünk során!
Milyen nagy szükségünk van arra, hogy valaki gondoljon ránk!

Ezekben a pillanatokban segíthet nekünk az életige.

Jézus hagyja, hogy megtapasztaljuk képtelenségünket. Nem azért, hogy elbátortalanodjunk, hanem hogy megtapasztaljuk kegyelmének rendkívüli hatalmát, amelyet éppen akkor mutat meg nekünk, amikor saját erőnk kevésnek bizonyul. Így abban segít minket, **hogy jobban megértsük az Ő szeretetét.**

De ennek az a feltétele, hogy teljesen bízunk benne. Az Atya karjaiban vagyunk, aki olyanak szeret bennünket, amilyenek vagyunk, és akinek minden lehetséges.

De nem mindig könnyű hinni a szeretetében.
Próbáljuk meg mégis ezt ebben a hónapban, minden ügyünkben, még a legkuszább helyzetekben is! Minden alkalommal meglátjuk majd, hogy Isten közbelép, nem hagy el minket, hanem gondot visel ránk.

Történt egyszer, hogy...

Néhány évvel ezelőtt anya elhatározta, hogy elhagyja apát, és elmentünk együtt otthonról. Biztosak voltunk, hogy helyesen tesszük ezt, mivel nagyon nehéz volt vele együtt lenni. Úgy tűnt, jobb minél távolabb lakni tőle. Még akkor sem akartuk meghallgatni őt, amikor eljött, hogy bocsánatot kérjen.

Nem sokkal később megismertem a „Gyerekek az egységért” mozgalmát, és mélyen megérintett az ő életstílusuk. Én és anya is megtapasztaltuk Isten személyes szeretetét irántunk, amire éreztük, hogy válaszolni kell. Tisztában voltunk vele, hogy Isten azt kéri, hogy mindenkit szeressünk, tehát apát is.

Először nehezemre esett arra gondolni, hogy meg kellene bocsátani neki, mert biztos voltam benne, hogy sosem változik meg. Mégis, amikor napról napra jó akarattal közeledtem hozzá, láttam, hogy ő is változik.

Megértettem, hogy ez a helyes út és tényleg meg kell bocsátanom neki teljes szívemből.

Nyolc hónap múlva visszatértünk hozzá, és sohasem gondoltam volna, hogy családuknak valaha is lehet ilyen szép!

(Kharyll – Fülöp szigetek)

